

nemlig tidligere maaffe kunde anses tvivlsomt, som jeg tillod mig, at udtale det, da jeg første Gang henlede Dpmærksomheden paa dette Punkt, om det ikke skulde anses, at være den reite Mening, af dette tredje Stykke i § 1, at der kun skulde være en Præjuntion eller Formodning for, at de paagældende Personer, der havde havt Ophold her i to Aar, i Virkeligheden havde taget Bopæl her og vare løste fra deres undersøftlige Forhold til det fremmede Land, maa det nu efter den i Landsathinget stedfundne Forhandling anses for at være Meningen, at det ikke blot er en Formodning, derfor, der tilvejebringes, men at Meningen er at faa fast, at de skulde betragtes som udtraadte af deres undersøftlige Forhold til vedkommende fremmede Land, uagtet de maaffe i Virkeligheden ikke ere dette. Jeg skal nu, ikke her lægge videre Vægt paa, at Bestemmelsen saaledes forstaaet er uførenelig med den Hovedregel, som er given i det foregaaende Stykke af Paragrafen, skjøndt det forekommer mig, at det er uheldigt, at man i en Lov som denne giver en Hovedregel, og derpaa fremkommer med en Udtalelse, som er i Strid med Hovedreglen. Hvad der for mig er det Bæstentligste, er, at saaledes som Bestemmelsen nu foreligger, og saaledes som den maa forstaaes efter Udtalelserne i det andet Thing, vil man kunne komme til praktiske Resultater, som maa erkjendes at være uheldige. Det kan føre til Ulemper i en dobbelt Retning. For det første i den Retning at Personer, der ifølge den Regel, som er given ovenfor i 2det Stykke, ikke antages at burde have Indfødsret her i Landet, efter det tredje Stykke, virkelig kunne komme til at faa en saadan, og det forekommer mig, at saalænge det fastholdes, at Indfødsret skal være Betingelsen for Udøvelsen af visse, navnlig politiske, Rettigheder her, kan Repræsentationen ikke være ligegyldig ved, at en Person efter Loven vilde kunne gjøre Krav paa at have Indfødsret og de deraf følgende Goder, skjøndt han ifølge hele sit Forhold ikke med Rette kan anses for at være egentlig dansk Underfaat, men staar i undersøftligt Forhold til en fremmed Stat. Men dog skulde jeg ikke ifølge denne Betragtning alene være bleven bestemt paa igjen at

opstille Endringsforslaget, hvis ikke en anden Betragtning kom til, som jeg nu skal tillade mig, at henlede Dpmærksomheden paa, nemlig den Side af Sagen, som ogsaa fra Regjeringens Standpunkt forekommer mig at være af største Betydning. Her er nemlig ikke blot Tale om de Rettigheder, der flyde af Indfødsret, men ogsaa om Forpligtelserne, og det Forhold, som særlig har vaart Dpmærksomheden, navnlig i det andet Thing, er jo Børnepligten. Nu vil det imidlertid kunne ske, at ifølge 3die Stykke i § 1 Personer nødvendigvis vilde blive at behandle, som om de havde dansk Indfødsret og vare værnepligtige, skjøndt de ikke ere udtraadte af det undersøftlige Forhold til et fremmed Land. Bestemmelsen, saaledes som den foreligger, vil gjøre det nødvendigt for en Sæſſion at behandle Personer, der have forladt Danmark og vundet Børgerskab og Indfødsret i et fremmed Land, som indfødte danske Underfaatter, naar de maaffe tilfældigvis have opholdt sig her i to Aar. Uagtet de ikke bo her, og uagtet de i Virkeligheden ikke ere udtraadte af det undersøftlige Forhold til den fremmede Stat, vil Sæſſionen med denne Lov i Haanden dog ikke kunne gjøre anderledes, men derved vil der kunne beredes for den danske Regjering forskjellige diplomatiske Vanskeligheder. Jeg sætter det Tilfælde, at en Mand, der er født i Danmark og som saadan her har dansk Indfødsret, i en ung Alder har forladt Danmark og for Gr. er tagen til Nordamerika og er bleven nordamerikansk Børgere. Som saadan kommer han til Danmark f. Gr. som Handelsreisende, men tilfældige Omstændigheder — maaffe Sygdom — foranledige, at han kommer til at blive her i Danmark i to Aar eller lidt over; saa er vedkommende Sæſſion efter det foreliggende Lovforslag nødsaget til at behandle ham, som om han igjen havde erhvervet dansk Indfødsret og var udtraadt af det undersøftlige Forhold til de nordamerikanske Fristater, og altsaa udskrive ham. Om end denne Mand gjør gjeldende ligeoverfor Sæſſionen, at han er nordamerikansk Børgere og ikke er udtraadt af dette Forhold, saa kan Sæſſionen dog ikke tage Hensyn dertil. Klager han nu til den nordamerikanske Konſul